

שְׁלַח לַחֲמַד

פְּרִשְׁתַּת תְּזַרְיעַ | תשפ"ד

בצדקה תכונה

גליון 317

סיפור לשבת

וַיְבִיִּימוּ הַשְּׂמַיִמִי יַמּוּל בְּיַשָּׁר עֲרָלְתוֹ (יב, א)

במדרש תנחומא (תצוה א):

אמר רבי שמעון בר יוחאי בוא וראה שאין חביב לפני האדם יותר מבנו, והוא בכל זאת מל אותו. וכל כך למה? אמר רבי נחמן בר שמואל כדי לעשות רצון בוראו, הוא רואה בנו שופך דם ממילתו ומקבל עליו בשמחה.

אמר רבי חנינא ולא עוד אלא שהוא מוציא הוצאות ועושה אותו היום של שמחה מה שלא נצטוה, הוא שהכתוב אומר (תהלים עא, יד) 'זאני תמיד איחל והוספתי על כל תהלתך', ולא עוד אלא אדם הולך ולווה וממשכן עצמו ומשמח אותו היום.

הרה"ק בעל השפת אמת זי"ע אמר שלרוב עושים ההיפך מן הכתוב לעיל, "דעת בעלי בתים היפך דעת תורה" (הסמ"ע חו"מ ג, יג) שהרי לגבי סעודת ברית אמרו במדרש שאדם הולך ולווה וממשכן עצמו, ואנו רואים שהציבור מסתפק בסעודה קטנה, ואילו לגבי נישואין איתא בספרים את המליצה הידועה על סמיכות הפסוקים 'כי יקח איש אשה חדשה' ומיד אחר כך 'לא יחבול רחיים ורכב' (דברים כד, ה-ו) - לומר לך שלא ימשכן עצמו בעבור הוצאות הנישואין, ובכל זאת הציבור נוהג שלא כראוי, ולוקח הלוואות ומשתעבד לחובות מרובים בעבור הסעודה של שמחת נישואין.

{ ילקוט מאיש לרעהו - ליקוטי יהודה }

וַרְאֵה הַכְּהֵן אֶת הַנֶּגַע (יג, א)

בגאונותו העצומה, היה הגר"א מוילנא מוצא סימוכין בתורה לכל הלכה ומנהג, ותלמידיו היו משתאים אל מול חכמתו הכבירה.

פעם שאלו אחד התלמידים על מקור הדין שאין רואים נגעים ביום מעונן, והשיב מיד: "הרי נאמר בתורה והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג, ומכאן שכל זמן שהיה ענן פרוש על האוהל, לא היו יכולים לראות את הנגע".

נֶגַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל הַכְּהֵן (יג, ט)

רבי אשר מסטולין, בנו של רבי אהרן הגדול מקרלין, היה רגיל לומר: "החסידים שבזמננו דומים לאי כרים של טיט' ולקווקים של קש', כי כאשר הם באים אל הצדיק הם מסתירים את החלק השלילי שבהם ומבליטים את החלק החיובי.

אך כאשר אני באתי אל רבי הקדוש רבי שלמה מקרלין, הסתרתי דווקא את הטוב שבי, וכי בכוחו לתת שכר ועונש?! והייתי מגלה דוקא את הרע שבי, כדי שימצא מזור ותעלה לנפשי, שנאמר 'נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן', הוא הצדיק הרופא לנגעי הנפש".

הפלא ופלא

אוצר בלום של פלאי פלאות מגזי קדם
אות א'

אקלים

האקלים מהווה גורם מכריע לשכלו של אדם ולאופיו. כן מבואר בספר "מלאכת מחשבת" (שופטים אות ט): "האקלים פועל מאד בטבע ואיכות מזג האדם, עד שבעיר אחת יהיה איש נבון וחכם, ואם יתגדל בעיר אחרת - האיש ההוא עצמו יהיה טיפש וסכל, וכן כל כיוצא בזה". האקלים הצפוני גורם שהנולדים בו יהיו בעלי יופי שמאריכים ימים, יותר מאשר האקלים הדרומי. מאידך, האקלים הדרומי גורם שהנולדים בו יהיו גבוהים וחזקים, יותר מאשר האקלים הצפוני.

כן מבואר ב"תפארת ישראל" (סוף מסכת קידושין, בועז בעניני מזל הנעלם, אות קטן ב): "מחזו הארץ אקלים שנוול ודר בו האדם גם זה יפעל על גופו, שאנשי צפון יפים יותר בתואר ובמראה וחייהם ארוכים, יותר מאנשי הדרום. ואנשי דרום יותר גבוהים וחזקים מאנשי צפון".

ארבע

ישנו מקום בעולם שמוגן מגזי ארבע לנצח. מקום זה הוא מצרים. כן כתב רבנו חננאל: "מעט עתירת משה רבינו ועד עכשיו, אין ארבע מפסיד בכל מצרים; ואם יפול בארץ ישראל, ויבוא ויכנס בגבול מצרים, אינו אוכל מכל יכול הארץ כלום עד עכשיו. ואומרים, כי זה כבר ידוע הוא לכל".

כל זאת משום שנאמר: "לא נשאר ארבע אחד בכל גבול מצרים". מאידך, בסיום מכת צפרדע נאמר (שם ח, ה): "רק ביאור תשאננה", ולפיכך נשארה הצפרדע ביאור עד עתה. ועל כיוצא בזה נאמר: "שיחו בכל נפלאותיו".

ארבע כוסות

אדם שמהדר בקיום מצות ארבע כוסות לביל הסדר ומתאמץ לשתות כוסות שלמות - ניצול מדין ארבע מיתות בית דין, אם נתחייב בהם. כן כתב בעל "עיון יעקב" (פרק ערבי פסחים דף כג) ובעל "יפה ללב" (ח"ג, אות ב). אדם שדוחק את עצמו לשתות ארבע כוסות שלמים ולאכול את כל כזיתית מצת מצוה ואפיקומן למרות הקושי הכרוך בדבר - "בזה לא יצטרך לאכול סמים ומשקים מרים לרפואת הגוף". כן מבואר בספר "ארחות ישר".

ר"ת	יציאה	כניסה	ישראל
20:24	19:45	18:31	ישראל
20:22	19:47	18:47	תל אביב
20:24	19:47	18:41	חיפה
20:24	19:46	18:48	באר שבע

בן איש חי

ספר 'פסקי בן איש חי' | הלכות שבת

סימן שכ

מלאכת דש | דיני סחיטה בשבת [וצביעה באוכלין]

שאר פירות חוץ מזיתים וענבים ותותים ורימונים הנזכרים לעיל, אם סוחטן בעבור שיש לו צורך במשקין שלהם אסור, אבל אם סוחטן לרכך או למתק הפרי, כגון פירות וירקות הכבושים במי מלח וכיוצא בסוחטן כדי למתק ולרככם, שרי. כי כל שאינו צריך לדבר המתפרק דהיינו מימיהן, אין בזה משום דש ומפרק. ולכן אסור לסחוט פרי האדמה שהוא אבטיחין השחורים שקורין בערבי רק"י, כדי לשתות מים שלהם. ואף על גב דיש מתירין בפירות שאין דרך בני אדם לסחטן, וסבירא להו דאפילו אם זה מתכוין לסחטן לשתות מימיהן בטלה דעתו אצל כל אדם ושרי, מכל מקום יש לחוש לסכרת האוסרין, ואין לסחוט שום פרי אם מתכוין להוציא משקה לשתותו. מיהו גם לסכרת האוסרין שרי לסחוט פירות אלו לתוך כלי ריקן אם ירצה לתת משקה שלהם לתוך האוכל, או אם ירצה לטבל במשקה מאכל, ולא בעינן לסחוט לתוך האוכל ממש, אלא רק זיתים וענבים, ותותים ורימונים בלבד. יען כי שאר פירות מאחר דאין דרך העולם לסחטן לשם משקה, הכל יודעים כשסוחט אותם הוא סוחטן לצורך המאכל ולא לשם משקה.

משקים שזכו מאליהן בשבת מזיתים וענבים, אפילו שהם עומדים לאכילה אסורים עד לערב, גזירה שמא יסחוט בידים. אבל תותים ורימונים, אם עומדים לאכילה, משקין

היוצאין מהם מותרים. ואם עומדים למשקין, אז המשקים היוצאים מאליהן אסורים. בשבת כאשר יראו המים מועטין, דיש בזה חיוב חטאת.

מותר למצוץ בפיו המשקה מן הפירות, מפני דאין דרך סחיטה בכך, ואף על גב דיש אוסרין, העיקר כסברת המתירין, ורק בזיתים וענבים נכון להחמיר במציצה. ומכל מקום אסור למצוץ דם שבין השיניים ולפלוט, ואף על גב דהוי מפרק כלאחר יד אפילו הכי אסור מדברי סופרים.

זיתים וענבים שנתרסקו מבעוד יום, משקין היוצאין מהן בשבת מותרין, דכיון דנתרסקו נמצא המשקה זב מאליו, ולא גזרינן שמא יסחוט. דאפילו אם יסחטם לא עבדי אסור תורה אלא אסור דרבנן, מפני שהמשקה זב מאליו מכח הריסקו, אלא שעל ידי הסחיטה ממחר לצאת.

ואפילו אם לא נתרסקו [הענבים מערב שבת], אלא אם יש יין בגיגית שהענבים בתוכה, אף על פי שהענבים מתבקעים בשבת ויצא מהם יין, מותר לשתות מגיגית זו בשבת, מפני דכל מעט יין היוצא מן הענבים בשבת מתבטל בששים, כיון שהיה בגיגית מקודם כניסת שבת. ואף על פי שהוא דבר שיש לו מתירין, כי הוא מותר אחר שבת בלא ביטול, מכל מקום כיון שלא היה ניכר קודם שנתערב ולא היה עליו שם יין מעולם, לית ביה האי דינא. ומטעם זה מותר ליתן הצמוקים לתוך המים מערב שבת אף על פי שלא נתרסקו מבעוד יום, והם מתבקעים בשבת על ידי שרייתן במים ויוצא מהם יין

כל זה אינו אלא בנותן ענבים מבעוד יום לתוך היין, אבל בשבת עצמו אסור ליתן הענבים בתוך היין כדי שיתבקעו ויוציאו יינם, דאף על גב דאינו סחיטה בידים מכל מקום סחיטה כלאחר יד אסור מדרבנן. ואם עבר ונתן מותר לשתות מן היין, מפני שהמשקין היוצאין מאלו הענבים בטלים בשאר היין שבכלי קמא קמא, וכמו שכתבו באחרונים ז"ל. ודע כי הא דאסור ליתן הצמוקים במים בשבת כדי לעשות משקה, מלבד אסור לתת דסחיטה, עוד איכא איסורא דכובש כבשין דהוא לתת דמבשל.

מותר לסחוט אפילו זיתים וענבים לתוך האוכל, דמשקה הבא לתוך האוכל הוא כאוכל דמי, והרי זה כמפריד אוכל מאוכל. מיהו אינו מותר אלא דוקא לתוך האוכל, אבל לתוך מים או שאר משקה אסור.

ישמחו במלכותך

פרק ב' | וישמחו בך ישראל

סוד פתח הגדול של השמחה בשבת המלכה

זה היום עשה ה' - נגילה ונסמחה בו

וכן פרש הרה"ק רבי מנחם מנדל מרימנוב זיע"א (רמתיים צופים סימן ב אות ג) את הפיוט:

מעבר דרך וגבולים - פאשר האדם עבר על מצוות התורה ועל הגדרים שתקנו חז"ל.

מעשות היום פעלים - מן הראוי לו להמנע מפעלת אכילה ושתיה ולעשות השוכה בתעניות וסגופים.

לאכל ולשתות בהלולים - אבל במקום זה יוכל לקיים זאת בענג שבת, במאכל ומשקה, וימחל לו.

זה היום עשה ה' - כי זה היום עשה ה' להתענג בו ולשמח בו וע"י כך ימחלו לו את כל עוונותיו.

מדוע אסור לבנות את המשכן בשבת, הרי במשכן שורה השכינה.

ועל פי זה באר הרה"ק רבי מנחם נחום מטשנרוביל זיע"א בספרו מאור עינים (פרשת כי תשא) את הקושיא אשר בה התקשו המפרשים על מה שדרשו חז"ל את הפסוק (שמות לא יג) "אך את שבתותי תשמרו" שהתבא "אך" בזה למעט את מלאכת המשכן, שאינה דוחה את יום השבת, ולכן גם בשבת אסור לעסק בבנין המשכן.

והקשו המפרשים על כך (הרמב"ן והרא"ם ועוד) שלכאורה הרי מקף לומדים שזה מרבה את מלאכת המשכן, שאף בשבת אסור לעסק במלאכת המשכן, ואם כן אינו בא למעט את מלאכת בנין המשכן, ומדוע כתבו חז"ל שלומדים מהפסוק "אך את שבתותי תשמרו" שהוא בא למעט את מלאכת המשכן, והרי הוא בא לרבות את מלאכת המשכן שאף היא אסורה ביום השבת?

אלא מקאר בעל המאור עינים זיע"א על פי הזהר הקדוש (חב פ"ח עב) הכותב שבשבת ישנה שלמות בכל העולמות, למעלה ולמטה, וממילא ישנה שלמות בכל הענינים והמישורים ללא כל חסרון קלל וקלל.

ספר חסידים

סימן קצ"ח

למה היה מצטער דוד על אבשלום, מפני שאילו היה עושה תשובה בימיו לא היה לו כל כך צער אבל לא עשה תשובה ד"א כשחטא דוד על מעשה בת שבע ואוריה אמר שמא עונוי גרם שיצא אבשלום מעולם הזה ומעולם הבא וירא פן יבואהו לדין על כך על עונו שגרם לזה:

סימן קצ"ו

כתיב בדניאל (דניאל ד כד) להן מלכא מלפי ישפר בצדקה וכו' כלל לך כל סמוכים לחטיך חטיך בצדקה פרוק כלומר חטיך כפול כפליים בכל חטאתיה אם האב חטא מגלגל על זרעו גם לחטא שנאמר (ישעיהו יד כט) כי משרש נחש יצא צפע. כפול למ"ד. פי' לך מניין ג' כפול ולי' מן כלל הם בגימ' נס סמוכים רמזו אם בורח אדם מן העבירה עושים לו נס. לעולם ינוס אדם מן הניסים שלא ימטו לו מזכותיו ואמר לאברהם שכרך הרבה מאוד שכרך בעה"י. הרבה לימות המשיח מאד לעה"ב הפרי מאד וקין קיימת. דא"ר שמעון בן יוחי אלו היה אברהם לוקח מבראשית עד אלי וכו':

סימן קצ"ז

יש מחטיא בחייו ובמותו ונפרעין ממנו על כולן כמו אחד היה מבין תורה. וגזרו שמד או ליהרג ואמר לבני עירו שימירו ואחר ישובו והמירו והמירו ואחר כך חזרו לדת יהודית ובשביל כך שהמירו והורה להם זרעו היו מומרים ונפרעים ממנו כאלו החטיא את כולם ושאר דבריו כתובים על ספר הכבוד:

חידושים לפרשה

”דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר, וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא”. (ויקרא יב, ב).

(התשע"ד) נ"ל בס"ד שיש כאן רמז לכך, שקדושת הילד הנולד תלויה הרבה בשעת ההזרעה, דהיינו בשעת הזיווג, כי ככל שיהיה זיווגם בקדושה, מתוך מחשבות טהורות וטובות, מתוך אהבה ואחוה ביניהם, ומתוך כוונות לשם שמים, כך נמשכת נשמה קדושה יותר, והנולד יהיה צדיק וקדוש יותר. ועיין כל זה באגרת הקודש לרמב"ן.

ודבר זה נרמז במלת "תזריע" בגי' **זרע קדוש** (כי "תזריע" אותיות "זרע ת"י", ו"תי" גי' קדוש). וזהו שאמר: "אשה כי תזריע" – כשם שינהגו כאשר האשה תזריע, כך "וילדה" – כך יהיה הזרע קדוש, כלומר כך תהא קדושת הולד.

וכבר האריך הר"י"ח הטוב, רבנו יוסף חיים צוק"ל, בהתחלת ספר עוד יוסף חי דרשות, שקדושת הולד תלויה בג' זמנים, שהם רמוזים בג' אותיות באל"ף בי"ת, שלכל אחת מהן אותיות המילוי הן י"ת כמנין קדוש, ואלו הן: **בי"ת, חי"ת, טי"ת**. והכוונה לזמנים הבאים: **ב'** רומז לשעת הזיווג, כשהם **ב'**, שנים, איש ואשתו. **ט'** רומז לט' חודשי ההריון, ו**ח'** רומז לברית מילה הנעשית ביום ח', ביום השמיני, עיין שם באריכות. עוד נרמז באופן נוסף בכתוב ענין זה של התקדשות בשעת תשמיש: הנה כאשר הזכיר משה לישראל את מעשה העגל, סיפר שכאשר ירד מההר ביטל את העגל, וכה דבריו (דברים ט, כא): **"וְאֵת חַטָּאתְכֶם, אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם אֶת הָעֵגֶל, לְקַחְתִּי וְאֲשָׁרְף אֹתוֹ בָּאֵשׁ, וְאָפַת אֹתוֹ טָחוֹן הַיִּטֵּב, עַד אֲשֶׁר דַּק לְעָפָר, וְאֲשָׁלְף אֶת עַפְרוֹ אֶל הַנַּחַל הַיָּרֵד מִן הַהָר**". והוא רמז לביטול יצר הרע. ובכך **"אשה כי תזריע" ר"ת אכת**, שצריך אז בשעת הזיווג לכתות פניות זרות ותאוות היצר, ולכוין לשם שמים, וכמה שיכתות התאנה ויכוין יותר לשם שמים, כך יתקדש הולד, איש כפי מעלתו.

{תורת מאיר | הרב מאיר מושיאשווילי שליט"א}

נצור לשונך

חובת השמירה – פרק 1

אמרו חז"ל: "נשמתו של אדם מעידה בו לעולם הבא, שנאמר: **"משכבת חיקך שמר פתמי פיך"** (מכילת ד', ה'). רמז לנו הכתוב שפי האדם דומה לפתח, וכשם שבפתח הבית צריך ליהרר שלא יהיה פתוח תמיד, רק בעת שצריך לצאת ולבא, דאי לא הכי, יכלה כל אשר בבית, ובפרט בעת שיש גנבים בעיר, צריך הבית להיות סגור ומסוגר. כן פי האדם, יפתחנו דווקא בעת שנחוץ לדבר דבריו, ובפרט בעת שיש בלבו קצת כעס על איזה עניין, יהרר אז שיהיו פתחי פיו סגורים ומסוגרים, דאז היצר הרע רובץ אצל פיו להחטיאו. ומה נעמו דברי חז"ל שאמרו על הפסוק: **"תלה אָרְךָ עַל קְלִימָה"** (איוב כ"ו, ז'): **"על מי העולם קיים? על מי שבולם את פיו בשעת מריבה"**.

נבוזה פירשתי מה שאנו אומרים: **"אבינו מלכנו כלה כל צר ומסטינו מעלינו"**, ואנו חוזרים ומבקשים: **"אבינו מלכנו סתום פיות משטינו ומקטריגינו"**. דלכאורה כיוון שיכלו המסטינים לגמרי, למה לנו לבקש לסתום פיהם. אלא העניין, דלפעמים זכותינו אינה גדולה כל כך שיכלו המסטינים לגמרי, אנו מבקשים שעל כל פנים יסתום פיהם שלא יוכלו לדבר, והנה ידוע שהנהגת ה' יתברך היא מידה במידה, אם האדם כובש את פיו בשעת מריבה שלא לדבר, גם למעלה סתום הקדוש ברוך הוא פי המקטרגים שלא להשטינו. [המשך בשבוע הבא]

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות עמותת "בצדקה תכוננו" שמה לה למטרה לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות מעוטי יכולת כלכלית ע"י מתן סיוע כלכלי רחב היקף העמותה פועלת ללא מטרות רווח כלל!

חלוקת סלי מזון שבועיים

מתן ומענה לחוסרים ביתיים בסיסיים
חלוקת סלי לידה לילודת ולתינוק
ועוד פעילויות תמיכה בחגים ומועדים

גם אתם יכולים לתמוך בעלון העמותה ולזכות בהקדשה!

הקדשה למשך חודש

הקדשה לשנה שלמה בעלון

זכות בזיכוי הרבים

הקדשה חד פעמית בעלון

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:
alon@gamah.org - מייל לכל מטרה
אתר הגמ"ח WWW.GAMAH.ORG
054-6091685 | 054-4785404

לתרומות

בנק לאומי (10) | סניף 858 | מספר חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104
קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965
ניתן לתרום גם דרך "נדרים פלוס" וזריים ובאשראי בטלפון ובאתר

לתרומה סרקו את הברקוד

bit

בצדקה תכוננו
נדרה סיוע מזון וסיוע רפואי

חומרת לשון הרע

כשאדם נוקף ידו בחבטה בשולחנו, או בדלת כשנועל או סוגר חזק, וידחוף אצבעו בו עד שיתחמם הרבה וישתנה צורתו, האם גם זה מן השמים? אדם נתן חבטה בשולחן ונקף את אצבעו, פו פו פו, או סגר את הדלת חזק על האצבע, פו פו פו, עד שהתחממה האצבע והשתנה הצורה, האם גם זה מן השמים? והנה מקרא מלא דיבר הכתוב כי גם זה מן השמים, ובעבור חטא נגזר עליו כך, ובשר כי יהיה בעורו שחין, פירש רש"י, שחין - לשון חימום, שנתחמם הבשר בליקוי הבא לו מחמת מכה שלא מחמת האור וטימאו הכהן נגע צרעת היא בשחין פרחה. וכן לקמן, גבי מכות אש, וטימא הכהן אותו נגע צרעת היא, אז אנתנו רואים שרש"י אומר שיש בעורו שחין, יש בליקוי הבא מחמת מכה, ויש שבא מחמת מכות אש, וטימא הכהן אותו נגע צרעת היא, והן הם הנגעים הבאים מחמת חטא גסות הרוח ולשון הרע. לעוררו ולכפר עליו בזה העולם, כי צריך להאמין ברור שכל מקרה שקורה לאדם מקטון עד גדול, מן השמים נגזר עליו ולכפר עליו אם ישוב. אז כל המטרה זה לעורר אותו שישבו בתשובה. אז אם אפשר לשוב בתשובה בלי מכות, למה צריך לקבל מכות ולשוב, אפשר להקדים לפני סליחה הבנת די שלום זהו.

עוד הראינו לדעת בפרשת כי תשא, אמור מעתה אמצעיים היו בכעס, הלוחות האמצעיים, ז"א העלייה היתה שלש פעמים עלה משה רבינו לשמים, מה שנקרא, אמצעים היו בכעס, בעשירי בתשרי נתרצה הקב"ה לישראל בשמחה ובלב שלם, ואמר לו למשה סלחתי כדברך. באמצעיים הוא עלה להתנפל לפני ה' על מעשה העגל.

הנה ידוע אומרים ז"ל כשעמדו ישראל על הר סיני, פסקה זוהמתם מחטא אדם הראשון. ואחרי חטא העגל תורה זוהמתם, הרי תוקף החטא, רואים את חזקו של החטא, אחרי שהאחרונים היו בשמחה ובלב שלם, וגם אמר סלחתי, אז אפילו שהקב"ה סלח אז האמצעיים היו בכעס אבל האחרונים היו בשמחה ובלב שלם, ה' אמר סלחתי, ואפילו שה' אמר סלחתי הוזהמה חזרה, בלוחות ראשונים פסקה הוזהמה של הנחש, ולא היה יותר מיתה, אחרי שנתרצה הקב"ה בלוחות אחרונים וסלח, בכל אופן הוזהמה חזרה. ומה נסתעף חורבן בית המקדש וכל הגלויות ואריכות הגלויות והגיינום ועוד כמה וכמה הרפתקי רח"ל. כי בעוונותינו הרבים נתרבה מינות בעולם, נתרבה מינות בעולם, וכמה לומדים נכשלים בדעות נפסדות בחסרון ידיעה, והכל מי גרם? הוזהמה שחזרה אחרי חטא העגל, ואפילו שהעגל לא עשו אלא רק הערב רב, כמו שמבואר היטב במדרש, ואפילו אצל הערב רב אחר כל הקולות שהקילו כל הראשונים בענין עצם החטא של העגל שלא יהיה חס ושלום עבודה פשוטה, עם כל זה חזרה זוהמתם, רואים מפה את תוקף החטא כמה הוא משאיר רושם. כמה ארס יש בו בחטא, שגם אחרי הסליחה בשמחה ובלב שלם, שה' סלח, הוזהמה של החטא רבה כל כך שיוכל להוליד מזה כל כך הרבה חולאים רעים כגלויות, וכל הפוגרומים והשוואות, וכל הצרות המסתעפות מהגלויות רח"ל ונקל להבין מזה, דאם חס ושלום לא היה סליחה, וגם אם היה אך לא בשמחה ובלב שלם, מה היה העונש על זה בזה העולם. ז"א זה לא אחרי שה' סלח בשמחה, אז תארו לכם אם זה היה לא בשמחה, היה סולח אבל לא בשמחה ובלב שלם, מה שנקרא, מה היה חס ושלום העונש על זה גם בזה העולם? ומכל שכן אם היה

חטא העגל חס ושלום כפשוטו, שזה היה ממש עבודה זרה בעולם הזה בצרעת, מה היה עונשו לעולם העליון, כי לשמה, חס ושלום אוי ואבוי מה היה קורה, הלא כאן זה חסד ורחמים ושם יקוב הדין את ההר. הנה, ומכל שכן אם חס ושלום גם ישראל היו נכשלים בעגל, לא בראש הפסוק כתוב, ראש הפרשה, "והנה נרפא נגע רק ערב רב, יבאבאי מה היה העונש, יבאבאי, לא היה קץ לעונש הצרעת מן הצרוע" והנה נרפא נגע הצרוע מן הצרוע, גם בעולם הזה. והנה ידוע, כי זה העולם העונש הוא קל מאד ראו נא אחי מה הם אמצעי הפעולות הנצרכים שהוא לעומת עולם הבא, קל מאד. כמו שמבואר אצלנו בראיות ברורות ישבו לאיתנו. הנה כשיבוא חולה לרופא לאיזה ניתוח ודי המבואר, כשחלה רבי אליעזר נכנסו תלמידיו לבקר, אמר והחולה יראה שהרופא מרבה להביא כלים חדים להם חמה עזה בעולם, וחמה עזה בעולם, פירש רש"י על עצמו וגדולים ועבים ודקים לקראת הניתוח, יש חולים מרוב היה אימור שכעס עליו המקום, התחילו הם בוכים ורבי עקיבא פחד יכולים למות, עוד קודם שהתחיל הרופא לעשות משחק, עד שממשך שם המעשה שאמר לו רבי עקיבא שמא את מלאכתו. והנה הביטו וראו כמה כלים מיוחדים צריך קיבל רבי עולמו, עכשיו שאני רואה את רבי בצער לך אני להביא לו אחרי שנרפא, כתוב "והנה נרפא נגע הצרעת משחק, משחק זה צוחק. אמר לו רבי אליעזר, עקיבא, כלום מן הצרוע" מה הוא צריך לעשות אחרי זה? צריכים חיסרתי מן התורה כלום? אני חיסרתי איזה משה? אמר לו רבנו, להביא כלים, עכשיו עושים ניתוח, כתוב "וצייה הכהן כי אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, ז"א כי אין צדיק ולקח למיטהו שתי ציפורים חיות טהורות, ועץ ארו ושני בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, אז יש בזה ביאורים ונקח את תולעת ואזוב, שתי פרשיות מלאות בכלי ניקוי והבראה, בשלמות, אבל אי אפשר שלא תהיה איזה מצוה אחת שבתוך נרפא, ומה היה קודם שנרפא, ומה היה אם היה נשאר לעלמא דאתי, כל כך ארס יש בעוון לשון הרע גם אחרי טהרתו, רואים את זה מריבוי הכלים שצריכים להמשיך די לבאר. והנה על זה גופא נגד מינות אין דמיון כלל, אתם שומעים, מה יותר חמור, עבודה זרה או מינות? מינות, ואין דמיון כלל כי עובדי עבודה זרה האמינו בבוא עולם, רק הם טעו בעבודה, והמין אינו מאמין בכלל, וחס ושלום אצלו זה לית הזכויות, זה לא, הוא גם בא בלי כלום.

והנה מצינו בחטא לשון הרע שני הפכים, שני הפכים דין ולית דיין, ומעתה אם ישראל חס ושלום בחטא המינות לעלמא דאתי, אם הוא ישרא עם זה לעולם הבא רח"ל מה יהיה לכאורה, התורה מצוה אותנו "זכור את אשר עשה ה' העונש שלו, אם העונש בעולם הזה הוא קל לעומת העולם הבא למרים", כתב הרמב"ן ז"ל כי זה הצינוי להורות לעם ה' על חטא קטן, עד שאומר הרמב"ן שאם אדם היה רואה את זה, כי יש להזהר מלשון הרע. אי אמרת, אפילו גדולים העונש על לא תעשה אחד קל, בעולם הבא מה מקבלים עונש נכשלים, הנה מרים, אחות אהרן הגדולה שהתכוונה על חטא קל, שלא תעשה אחד, אחד, אחד, היה מוכן לקבל את כל יסורי איוב שבעים שנה פה בעולם הזה ולהפטר מהעונש שם. כל ישראל, וזה עוד עם הנחש, וקשה, הלא מצינו על לא אחד. והגאון מוילנא אמר שזה הרבה יותר מזה. אז על שנתורה לא רצתה לפרסם חטא עץ הדעת איזה מין היה, מינות, שהוא עובר על כל התורה כולה כל יום, ולא מאמין מאן דאמר חיטה, למה היא לא רצתה, היא לא רצתה בכלל, מה יהיה דינו? על כן אין זכות יותר גדולה, אין זכות יותר גדולה ממי שמציל להגיד לשון הרע על העץ. שכל העולם יגיד זה העץ כן ישראל מחטא מינות. מחזיר אותו בתשובה, שחס ושלום עכשיו בזמננו נקל מאד להכשל בזה, והמביאו לאמונה זכותו. רבה מאד מאד. אחד הם הוא הצליח, פשש שששש כמה זכותו. והנה המצוה היה צריך ללכת ראשו פרוע, בגדים פרוצים, פרוע זה מגדל את ראשו, שיער ראשו, בגדים פרוצים, ועל שפם יעשה, והיה צריך ללכת בשוק ולצווח ולומר טמא טמא, להכריז על עצמו שהוא טמא, שיתרחק ממנו, והכל מכירים שהוא מנוגע, הכל מכירים שהוא מנוגע, בעל נגעים, אדמה כי טוב היה לו לשכב שנה תמימה על ערש דווי ולא היה לו חרפה הזאת, לא מדובר באדם איזה גויחה כזה בוכו, מדובר על אדם אתה מבין יכול להיות גם ראש ישיבה, שכולם מכבדים וכיבדו והכל, והוא צריך עכשיו במצב הזה להכריז על עצמו ככה וככה וככה. ולא עוד, אלא שנשתלח חוץ לשלש מתנות ובדר ישב שלא יהיו שאר טמאים יושבים עמו, מבטו מזיק, מבטו מזיק, הילוכו מזיק, כמבואר ברמב"ן גבי תשובת רחל דרך נשים, ויש יתרון רב על המנוגע, יש יתרון רב על המנוגע, למי? לנידה, כי הנידה אינה נשלחת ממקומה כלל, והוא כן, מזה נוכל להבין מה היה אם היה נשאר עוון לשון הרע בעלמא דאתי, אם לא היו נמקים אותו פה

מתוך הרצאתו של כבוד הרב אמנון יצחק שליט"א
בבית מדרש קהילות פז, בני ברק
בתאריך 12.04.2013
לשמיעת שיעורים והרצאות חייגו
(גם מטלפון כשר)
02-3724787

לעילוי נשמת
זייתת בת סהלה
היית בת סמו
חנה בת רומיה ע"ה

לעילוי נשמת
קידנו ברק בן זייתה,
יעקב בן עזיזה
אמנון בן בלהה

לעילוי נשמת
לרפואה שלמה מהרה
מינה בת סימה
דייזי בת חביבה
תמר בת שלמה
יוסף בן חנה

לעילוי נשמת
זייתת בת סהלה
היית בת סמו
חנה בת רומיה ע"ה

לעילוי נשמת
ציון בן יהודה
אבנר בן יהודה
אפרים בן שושנה

לזרע של קיימא
טופז בת אילנה
להצלחת מוסדות
'לדעת הכמה ומוסר'

לזרע של קיימא
טופז בת אילנה
להצלחת מוסדות
'לדעת הכמה ומוסר'

לעילוי נשמת
יוסף בן דונטה
יוסף בן שושנה ימיני

ניתן להשיג יקובץ מלוקט בבעיות השעה בעניני כשרות' בטלפון 0549543484 כולל דיסק מתנה מצורף או בחינם במייל refaelyhu@gmail.com

שותפים בזיכוי הרבים

עלון תורני בתפוצה רחבה

העלון מופץ מדי שבוע לכל חלקי הארץ גם דיגיטלית באתרים מוכרים בעלי עשרות אלפי עוקבים כגון "דרשו", "בעולמם של חרדים" ועוד וכן ברשימות תפוצה גדולות

להצלחת כל עם ישראל שיפלו אויבינו ויחזרו כולם לשלום לביתם מהרה

זכות בזיכוי הרבים

הקדשה חד פעמית

הקדשה למשך חודש

הקדשה לשנה שלמה בעלון

הזדרזו לזכות בהקדשה משלכם לרפואת\עילוי נשמת\הצלחה\זיווג וכו'

לפרטים חייגו\שלחו הודעה: 054-4785404 / 054-6091685

לקבלת העלון בחינם למייל\לנייד כל שבוע- להצטרפות לרשימת התפוצה ניתן לשלוח הודעה למספר הטלפון או למייל alon@gamah.org

סרקו לדף מאובטח לבחירת מסלול

בצדקה תכונני גמ"ח סלי מון וסיוע לנוקדים